

Notat

Til Børne- og Ungdomsudvalget

Afdækning af muligheden for at ophæve fortroligheden i redegørelser om sagen vedr. ansattes ytringsfrihed

Børne- og Ungdomsudvalget har bedt forvaltningen om en afdækning af muligheden for helt eller delvist at ophæve fortroligheden i redegørelser om sagen vedrørende ansattes ytringsfrihed, som tidligere er fremsendt til udvalget.

Det skal indledningsvist præciseres, at afdækningen alene tager udgangspunkt i redegørelsen for forløb med en ansat i Børne- og Ungdomsforvaltningen af 28. marts 2025, da redegørelsen om forløbet med pressen af 22. april 2025 allerede ligger offentligt tilgængeligt på Københavns Kommunes hjemmeside: [Redegørelse om mail til Berlingske med afsæt i artikel om voldsom hændelse på Grøndalsvængets Skole.](#)

Børne- og Ungdomsforvaltningen har i samarbejde med Økonomiforvaltningens Koncernservice vurderet, at fortroligheden kan ophæves i stærkt begrænset omfang, idet kun anonymiserede oplysninger om den interne beslutningsproces kan offentliggøres.

Det forhold, at der har været mediedækning om sagen, kan ikke føre til en ændret vurdering, da forvaltningen ikke finder grundlag for at vurdere, at oplysningerne *tydeligvis* er offentliggjort af medarbejderen selv.

Det er ligeledes blevet overvejet, hvorvidt redegørelsen vil kunne offentliggøres efter en fuld anonymisering af oplysninger om navnet på fagforening og på medarbejder, skole og ledere. Det er dog forvaltningens vurdering, at en anonymisering af de pågældende oplysninger ikke vil være tilstrækkelig og vil kunne føres tilbage til den pågældende medarbejder som følge af medieinteressen og de allerede offentliggjorte oplysninger om sagen.

Juridisk vurdering

Ophævelse af fortroligheden er en offentliggørelse af redegørelsen, hvilket anses som en videregivelse af oplysninger. Idet videregivelsen sker på forvaltningens initiativ, skal videregivelsen vurderes efter

08-04-2026

Sagsnummer i F2
2026 - 6476

Dokumentnummer i F2
10406186

Sagsnummer i eDoc
2026-0109758

forvaltningslovens regler om tavshedspligt (FVL § 27) samt databeskyttelsesforordningens regler om behandling af personoplysninger (art. 6 og art. 9). De relevante bestemmelser er vedlagt i bilaget.

Følgende kategorier af oplysninger er identificeret i redegørelsen:

1. Fortrolige oplysninger om medarbejderens fagforeningsmæssige tilhørsforhold.
2. Almindelige oplysninger om medarbejderens navn og ansættelsesmæssige forhold, herunder negative ledelsesreaktioner.
3. Almindelige oplysninger om interne beslutningsprocesser i forvaltningen, herunder oplysninger om navngivne lederes arbejdsvaretagelse.

De fortrolige oplysninger kan i den konkrete sag ikke videregives, da der ikke er den nødvendige behandlingshjemmel, idet offentliggørelse kræver samtykke jf. databeskyttelsesforordningen art. 9. Det fremgår af Datatilsynets vejledning, at et samtykke i ansættelsesforhold sjældent vil være afgivet frivilligt på baggrund af det ulige forhold mellem arbejdsgiver og medarbejder, hvorefter samtykket vil være ugyldigt.¹ Det bemærkes her, at medarbejderen fortsat er ansat i Børne- og Ungdomsforvaltningen.

Samtykke er desuagtet ikke nødvendigt, hvis oplysningerne tydeligvis er offentliggjort af den registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9 stk. 2 litra e. Selvom udtalelsen fra Folketingets Ombudsmand indeholder oplysninger om, hvilken fagforening medarbejderen er medlem af, ændrer det ikke vurderingen, da udtalelsen er anonymiseret. Det forhold, at der har været mediedækning om sagen, kan heller ikke føre til en ændret vurdering, da det ikke fremgår tydeligt, at det er medarbejderen selv, der har offentliggjort de fortrolige oplysninger.

De almindelige oplysninger om medarbejder kan i den konkrete sag ikke videregives, da der ikke er den nødvendige behandlingshjemmel i databeskyttelsesforordningens art. 6, selvom oplysningerne ikke er omfattet af reglerne om tavshedspligten.

Offentlige myndigheder er ikke omfattet af interesseafvejningsreglen i art. 6, stk.1 litra f. Datatilsynet vurderer dog, at der er et snævert grundlag for, at en offentlig myndighed behandler (her videregiver) oplysninger på baggrund af en interesseafvejning:

"Dette vil være tilfældet, hvor behandlingen ikke vedrører den offentlige myndigheds opgavevaretagelse, men hvor behandlingen ikke desto mindre er nødvendig af hensyn til, at myndigheden kan fungere på en tilfredsstillende og hensigtsmæssig måde, herunder i forhold til den

¹ Datatilsynets vejledning om databeskyttelse i ansættelsesforhold marts 2023, s. 7

daglige drift af myndigheden, og aktiviteten, som foranlediger behandling af personoplysninger, i øvrigt er både saglig og lovlig for myndigheden at udføre.”²

Det er oplyst, at baggrunden for ønsket om offentliggørelse er gennemsigtighed og åbenhed. Det må antages at være en alment gældende interesse for forvaltningen, hvorefter det konkrete behov for gennemsigtighed må understøttes af en aktuel og vægtig problemstilling for at berettige en videregivelse af detaljerede oplysninger om negative ledelsesreaktioner for en medarbejder, uanset at disse efterfølgende er blevet beklaget og berigtiget. Da der ikke foreligger en aktuel og vægtig problemstilling, vurderes det ikke, at hensynet til forvaltningen overstiger hensynet til medarbejderen. Ved uberettiget videregivelse kan forvaltningen blive mødt med et krav om tortgodtgørelse i henhold til erstatningsansvarslovens § 26.

Det bemærkes i øvrigt, at medarbejderen har ret til at gøre indsigelse mod en videregivelse, der er baseret på en interesseafvejning, jf. databeskyttelsesforordningens art. 21. Det skal bemærkes, at redegørelsen er udarbejdet på et tidspunkt, hvor forvaltningen anskuede sagen fra et andet perspektiv, og derfor vil der være en vis sandsynlighed for, at medarbejderen vil anfægte offentliggørelsen. Selv om det således er muligt at inddrage medarbejderen i forbindelse med en eventuel videregivelse af disse oplysninger, vurderes det ikke hensigtsmæssigt af hensyn til medarbejderens trivsel og tarv at fastholde vedkommende i en sag, som på nuværende tidspunkt er afsluttet på behørig vis.

De almindelige oplysninger om interne beslutningsprocesser samt lederes arbejdsvaretagelse kan i den konkrete sag delvist videregives. Oplysninger om den interne beslutningsproces, kan således videregives, men ikke oplysningerne om de navngivne lederes arbejdsvaretagelse. Disse oplysninger er personoplysninger, hvorefter forvaltningen skal have behandlingshjemmel for at videregive oplysningerne. Den relevante behandlingshjemmel er databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 1 litra e. Der skal herefter ske en interesseafvejning mellem forvaltningens interesse overfor ledernes interesse.

Det vurderes ikke, at interesseafvejningen kan falde ud til forvaltningens fordel alene ud fra et ønske om gennemsigtighed og åbenhed. Det bemærkes dog, at kravene til forvaltningens interesse vil være mere lempelige i forhold til offentliggørelse af oplysningerne om ledernes arbejdsvaretagelse end offentliggørelse af oplysningerne om medarbejderen.

Opsummering

På baggrund af den juridiske gennemgang fastholdes forvaltningens tidligere vurdering af redegørelsens fortrolighed, da fortroligheden

² Datatilsynets vejledning om databeskyttelse i ansættelsesforhold marts 2023, s. 6

alene kan ophæves i stærkt begrænset omfang. Oplysninger om interne beslutningsprocesser, der vil kunne offentliggøres, vil dog efter forvaltningens opfattelse ikke have et forståeligt eller sammenhængende indhold i sig selv, og derfor vurderes det, at det ikke vil være meningsgivende alene at offentliggøre disse oplysninger.

Det skal afslutningsvist bemærkes, at den offentliggjorte udtalelse fra Folketingets Ombudsmand beskriver hele sagens forløb - herunder også hovedparten af de oplysninger, der er indeholdt i redegørelsen: [2026-4 Kommunes håndtering af lærers udtalelser til avis skete ikke med respekt for lærerens ytringsfrihed.](#)

Bilag

Henvisning til retsregler

Forvaltningsloven

§ 27

Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om

- 1) enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og
- 2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har desuden tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, når det er af væsentlig betydning for statens sikkerhed eller rigets forsvar. Det samme gælder, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse el.lign.

Stk. 3. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har herudover tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, når det er nødvendigt at hemmeligholde en oplysning til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser, herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer.

Stk. 4. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har endvidere tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger, som det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage væsentlige hensyn til

- 1) forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrdelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning,
- 2) gennemførelse af offentlig kontrol-, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen,
- 3) det offentlige økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentlige forretningsvirksomhed,
- 4) forskeres og kunstneres originale ideer samt foreløbige forskningsresultater og manuskripter eller
- 5) private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

07-04-2026

Sagsnummer i F2
2026 - 6476

Dokumentnummer i F2
10406186

Sagsnummer i eDoc
2026-0109758

Sagsbehandler
Tahira Sheikh

Stk. 5. Inden for den offentlige forvaltning kan der kun pålægges tavshedspligt med hensyn til en oplysning, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til bestemte offentlige eller private interesser som nævnt i stk. 1-4.

Stk. 6. En forvaltningsmyndighed kan bestemme, at en person uden for den offentlige forvaltning har tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som myndigheden videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil.

Stk. 7. Fastsættes der i henhold til § 1, stk. 3, regler om tavshedspligt, eller pålægges der tavshedspligt efter stk. 6, finder straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f. tilsvarende anvendelse på overtrædelse af sådanne regler eller pålæg.

Databeskyttelsesforordningen

Art. 6

Stk. 1. Behandling er kun lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af følgende forhold gør sig gældende:

- a) Den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål.
- b) Behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt.
- c) Behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige.
- d) Behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser.
- e) Behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.
- f) Behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn.

Første afsnit, litra f), gælder ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udførelsen af deres opgaver.

Stk. 2. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af denne forordnings bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af stk. 1, litra c) og e), ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i kapitel IX.

Stk. 3. Grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c) og e), skal fremgå af:

- a) EU-retten, eller
- b) medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt.

Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e), være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning, bl.a. de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlig og rimelig behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i kapitel IX. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

Stk. 4. Når behandling til et andet formål end det, som personoplysningerne er indsamlet til, ikke er baseret på den registreredes samtykke eller EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund af hensyn til de mål, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, tager den dataansvarlige, for at afgøre, om behandling til et andet formål er forenelig med det formål, som personoplysningerne oprindeligt blev indsamlet til, bl.a. hensyn til følgende:

- a) enhver forbindelse mellem det formål, som personoplysningerne er indsamlet til, og formålet med den påtænkte viderebehandling
- b) den sammenhæng, hvori personoplysningerne er blevet indsamlet, navnlig med hensyn til forholdet mellem den registrerede og den dataansvarlige
- c) personoplysningernes art, navnlig om særlige kategorier af personoplysninger behandles, jf. artikel 9, eller om personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser behandles, jf. artikel 10
- d) den påtænkte viderebehandlings mulige konsekvenser for de registrerede
- e) tilstedeværelse af fornødne garantier, som kan omfatte kryptering eller pseudonymisering.

Art. 9

Stk. 1. Behandling af personoplysninger om race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt behandling af genetiske data, biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person, helbredsoplysninger eller oplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering er forbudt.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) Den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke til behandling af sådanne personoplysninger til et eller flere specifikke formål, medmindre det i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret er fastsat, at det i stk. 1 omhandlede forbud ikke kan hæves ved den registreredes samtykke.
- b) Behandling er nødvendig for at overholde den dataansvarliges eller den registreredes arbejds-, sundheds- og socialretlige forpligtelser og specifikke rettigheder, for så vidt den har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller en kollektiv overenskomst i medfør af medlemsstaternes nationale ret, som giver fornødne garantier for den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.
- c) Behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser i tilfælde, hvor den registrerede fysisk eller juridisk ikke er i stand til at give samtykke.
- d) Behandling foretages af en stiftelse, en sammenslutning eller et andet organ, som ikke arbejder med gevinst for øje, og hvis sigte er af politisk, filosofisk, religiøs eller fagforeningsmæssig art, som led i organets legitime aktiviteter og med de fornødne garantier, og på betingelse af at behandlingen alene vedrører organets medlemmer, tidligere medlemmer eller personer, der på grund af organets formål er i regelmæssig kontakt hermed, og at personoplysningerne ikke videregives uden for organet uden den registreredes samtykke.
- e) Behandling vedrører personoplysninger, som tydeligvis er offentliggjort af den registrerede.
- f) Behandling er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller når domstole handler i deres egenskab af domstol.
- g) Behandling er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.
- h) Behandling er nødvendig med henblik på forebyggende medicin eller arbejdsmedicin til vurdering af arbejdstagerens erhvervsevne, medicinsk diagnose, ydelse af social- og sundhedsomsorg eller -behandling eller forvaltning af social- og sundhedsomsorg og -tjenester på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller i henhold til en kontrakt med en sundhedsperson og underlagt de betingelser og garantier, der er omhandlet i stk. 3.
- i) Behandling er nødvendig af hensyn til samfundsinteresser på folkesundhedsområdet, f.eks. beskyttelse mod alvorlige grænseoverskridende sundhedsrisici eller sikring af høje

kvalitets- og sikkerhedsstandarder for sundhedspleje og lægemidler eller medicinsk udstyr på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som fastsætter passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig tavshedspligt.

- j) Behandling er nødvendig til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.

Stk. 3. Personoplysninger som omhandlet i stk. 1 kan behandles til de formål, der er omhandlet i stk. 2, litra h), hvis disse oplysninger behandles af en fagperson, der har tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller regler, der er fastsat af nationale kompetente organer, eller under en sådan persons ansvar, eller af en anden person, der også har tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller regler, der er fastsat af nationale kompetente organer.

Stk. 4. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre yderligere betingelser, herunder begrænsninger, for behandling af genetiske data, biometriske data eller helbredsoplysninger.

Art. 21

Stk. 1. Den registrerede har til enhver tid ret til af grunde, der vedrører den pågældendes særlige situation, at gøre indsigelse mod behandling af sine personoplysninger baseret på artikel 6, stk. 1, litra e) eller f), herunder profilering baseret på disse bestemmelser. Den dataansvarlige må ikke længere behandle personoplysningerne, medmindre den dataansvarlige påviser vægtige legitime grunde til behandlingen, der går forud for registreredes interesser, rettigheder og frihedsrettigheder, eller behandlingen er nødvendig for, at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Stk. 2. Hvis personoplysninger behandles med henblik på direkte markedsføring, har den registrerede til enhver tid ret til at gøre indsigelse mod behandling af sine personoplysninger til sådan markedsføring, herunder at gøre indsigelse mod profilering, i det omfang den vedrører direkte markedsføring.

Stk. 3. Hvis den registrerede gør indsigelse mod behandling med henblik på direkte markedsføring, må personoplysningerne ikke længere behandles til dette formål.

Stk. 4. Senest på tidspunktet for den første kommunikation med den registrerede skal denne udtrykkeligt gøres opmærksom på den ret, der er omhandlet i stk. 1 og 2, og oplysninger herom skal meddeles klart og adskilt fra alle andre oplysninger.

Stk. 5. I forbindelse med anvendelse af informations-samfundstjenester og uanset [direktiv 2002/58/EF](#) kan den registrerede udøve sin ret til

indsigelse gennem automatiske midler ved brug af tekniske specifikationer.

Stk. 6. Hvis personoplysninger behandles med henblik på videnskabelige eller historiske forskningsformål eller statistiske formål i henhold til artikel 89, stk. 1, har den registrerede ret til af grunde, der vedrører den pågældendes særlige situation, at gøre indsigelse mod behandling af personoplysninger vedrørende den pågældende, medmindre behandlingen er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse.

Erstatningsansvarsloven

§ 26

Den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale den forurettede godtgørelse for tort.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af godtgørelsen kan det tillægges vægt, at krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret en overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 23 eller 24, herunder at krænkelsen er begået over for en person under 18 år. Det samme gælder, hvis krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret en overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens kapitel 27. Dette gælder dog ikke de overtrædelser, der er nævnt i straffelovens §§ 266-266 b. Ved fastsættelsen af godtgørelsen kan det tillige tillægges vægt, at krænkelsen er en digital seksuel krænkelse.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af godtgørelsen skal alle digitale seksuelle krænkelse, der er begået uafhængigt af hinanden, vurderes selvstændigt.

Stk. 4. Selv om der ikke er lidt tort, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en anden, dog betale den forurettede en godtgørelse, såfremt krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret et særlig groft angreb mod en andens person eller frihed. Det samme gælder særlig grove krænkelse mod en andens fred eller ære.

Stk. 5. § 18, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse på godtgørelse efter stk. 1-4 og på godtgørelse efter § 26 a.